

Kindert Torah

Haazinu

בס"ד

Whom Do You Listen To?

"Malkie, are you ready to go?"

"Almost, Imma."

"Hurry, we don't want to miss the bus."

"Right, Imma. I'm ready now."

"Come, let's go."

Malkie and her mother hurry to the bus, find a seat and sit down.

"I always like going shopping with you, Imma."

"I like shopping with you too, Malkie. Where shall we go first?"

"How about to the shoe store, Imma?"

"Fine, Malkie."

Malkie and her mother reach the shoe store. They look in the window for a minute, enter the store, and sit down. The sales woman approaches them.

"Can I help you?"

"Yes, we are looking for shoes for school."

"We have a big selection. Let me show you a few styles."

The sales woman brings out three boxes. She takes out the first pair of shoes. They look almost like slippers. The sole is very thin. Malkie's eyes light up.

"I like those, Imma. They are the latest style."

The sales woman smiles. Malkie's Imma, however, is not so happy.

"They are not so practical, Malkie. They will wear out very quickly because they are so thin."

"That is okay, Imma. By that time, they will be out of fashion anyway. I can go buy new shoes. Maybe thick tractor soles will be back, like they were last year."

"Malkie, why is it so important to dress with the fashion?"

"Because EVERYBODY does it, Imma."

Malkie's mother thinks for a moment. This is not a simple matter. Styles and fashion have a powerful influence on a young girl's mind. How is she going to present her point properly?

"Malkie dear, you know that the school does not approve of the students wearing

the latest fashions."

"Imma, do we have to listen to the school? We are here in the store by ourselves. Let's do what we want."

"Malkie, the school does have a dress code, and the students must follow it."

"Imma, this has been bothering me for a long time. Why should the school decide what I wear? Why do I have to listen to them? I don't want to listen to anyone. Let me decide for myself what shoes I want to wear on my feet."

Malkie's mother smiles. She realizes that she has the opening that she needs to turn the conversation her way.

"Malkie, you think that you are not listening to anyone. However, you are wrong. Why do you want these shoes?"

"Because everyone is wearing them."

"If everyone was wearing a different style, would you still want these shoes?"

Malkie thinks for a moment.

"Probably not, Imma."

"Then you really are listening to someone, Malkie. You are listening to your friends and neighbors who are wearing that fashion."

"I never thought about it like that, Imma."

"Now, let's take this one step further, Malkie. Who

is everyone listening to? Who dictates the fashion?"

Malkie thinks for a minute.

"Ummm. I don't know, Imma."

"I will tell you, Malkie. Clothing designers who live in far away countries create new designs. Why? Because they want to make money. They profit when people buy their clothes. Therefore, they create a new style of clothes, and make a big advertising campaign to convince people to buy these clothes. Part of the campaign is to make you feel like your current clothes are worthless because they do not fit the new style."

"I never realized that, Imma."

"That's not all, Malkie. Store owners also want your money. They buy large quantities of the new fashion. They also pressure you into buying it, so that that they can make a profit."

"That's terrible."

"I agree. Therefore, when you decide to

buy these new shoes just because they are in fashion, you really are listening to someone. Who? Someone who has no interest in you or your pure *neshama* (soul). He is only interested in taking your money."

"Oy vey."

"That's right, oy vey. Let's now consider the other alternative. When you listen to the principal of the school, you are also listening to someone. He is committed to the spiritual growth of his students. He wants their *neshamos* to stay pure. Therefore, he goes to *Gedolei Yisrael* (the leading Rabbis) to hear *Daas Torah* (the wisdom of the Torah) on these issues. He then sets the dress code of the school based upon *Daas Torah*. When you listen to him, you are listening to the Word of Hashem."

"How true, Imma. You explain it so clearly. We are always listening to someone. That little voice inside of us received its opinions from somewhere. We have the choice. Do we want to listen to *Daas Torah*, or to the voice of a fashion designer or storeowner who cares nothing about us? It is so clear. Of course we want to follow *Daas Torah*."

"Now your ears are tuned in, Malkie."

☪ ☪ ☪ ☪ ☪

The first verse in the parasha states, "Give ear, o heavens, and I will speak" (Devarim 32:1). The Medrash Rabba expounds on the subject of listening. The ear gives life to all of the organs of the body. How? By listening to Torah. Torah is our life. It gives us a good life in this world and eternal life in the world to come. Therefore, when we listen to *Divrei Torah*, or *Daas Torah*, we are giving life to our body and soul. The opposite is also true. When one turns his ear away from listening to Torah, he cuts himself off from the source of life. Whom shall you listen to? The choice is clear.

Kinderlach . . .

*Are you listening? Of course. The question is, "Whom are you listening to?" You may think that you are making your own decisions, listening to no one. However, your opinions were formed by listening to someone. Who? Someone who loves you and only wants the best for you? Someone who will tell you the pure *emmes* (truth) from the wisdom of the Torah? Or someone who cares nothing about you and only wants your money. Kinderlach, you know the answer. Keep listening to the right people. They teach you *Divrei Torah*. They tell you *Daas Torah*. They care about you. They give you life.*

והגדת לבנד

פרשת האזינו

למי שומעים?

"את מוכנה, מלכי?"
 "כמעט, אמא."
 "בואי מהר, איננו רוצות להפסיד את האוטובוס."
 "בסדר, אמא. אני מוכנה עכשיו."
 "מצויין, בואי נלך."

מלכי ואמה ממהרות לאוטובוס, עולות אליו, מוצאות מקומות ישיבה ומתיישבות.

"אני תמיד אוהבת לצאת לקניות איתך, אמא."
 "וגם אני אוהבת לערוך קניות איתך, מלכי. לאיזו חנות נלך קודם?"
 "אולי לחנות הנעליים, אמא?"
 "בסדר גמור, מלכי."

מלכי ואמה מגיעות לחנות הנעליים. הן מתבוננות בחלון הראווה לרגע, נכנסות לחנות ומתיישבות. המוכרת ניגשת אליהן.

"אפשר לעזור לכך?"
 "כן, אנחנו מחפשות נעליים לבית הספר."
 "יש לנו מבחר גדול. אביא לכן כמה דוגמאות."

המוכרת מביאה שלוש קופסאות. מאחד מהם היא מוציאה זוג נעליים שנראות כמעט כמו נעלי בית. הסוליה דקה מאוד. מלכי מתלהבת.

"אני אוהבת את אלה, אמא. הן ממש באופנה. המוכרת מחייכת. אבל אמה של מלכי איננה כה מרוצה.

"הן לא נעליים חזקות, מלכי. הן תתבלינה מהר מאוד, בגלל הסוליה הדקה כל כך."
 "זה בסדר, אמא. עד שזה יקרה, ממילא הן כבר לא תהיינה באופנה. ואז אוכל ללכת ולקנות זוג חדש. אולי עד אז תחזור האופנה של סוליות עבות ומוצקות."
 "מלכי, מדוע כל כך חשוב להיות באופנה?"

"כי ככה כולם הולכים, אמא."

אמה של מלכי ממהרת לרגע. אין זה עניין פשוט. לאופנה ולסגנון יש השפעה עצומה על בחורה צעירה. כיצד תוכל להציג בפניה את הדברים כזאת?

"מלכי יקירתי, את יודעת שבית הספר איננו מאשר לתלמידות להתלבש לפי האופנה האחרונה."
 "אבל אמא, האם אנחנו חייבות לשמוע לבית הספר? אנחנו נמצאות כאן בחנות לבדנו. בואי נעשה מה שאנחנו רוצות."
 "מלכי, לבית הספר יש תקנון בעניין הלבוש, וכל התלמידות חייבות להתנהג לפיו."

"את יודעת, אמא. הנושא הזה מטרד אותי כבר זמן רב. מדוע שבית הספר יחליט מה אלבש? מדוע שאצטרך להישמע להנהלה? אני כבר לא רוצה להישמע לאף אחד. תנו לי להחליט בעצמי אילו נעליים אני רוצה לנעול."

אמה של מלכי מחייכת. היא רואה שנפתח כאן פתח להפנות את השיחה לכיוון הרצוי.

"מלכי, את חושבת שאת לא נשמעת לאף אחד. אבל את טועה. מדוע את רוצה לנעול נעליים אלה?"
 "כי כולן נועלות אותן."
 "ואם כולן היו נועלות נעליים בסגנון אחר, האם עדיין היית רוצה בנעליים אלו?"

מלכי חושבת לרגע.

"נראה שלא, אמא."

"זאת אומרת שאת באמת כן שומעת לדברי אחרים. את שומעת לדברי

החברות והשכנות המתלבשות כך."
 "אף פעם לא חשבתי על זה כך, אמא."
 "בואי ניקח את העניין עוד צעד קדימה, מלכי. למי כולם נשמעים? מי מכתוב את האופנה?"

מלכי שוב ממהרת.

"אממ... אינני יודעת, אמא."

"אני אגיד לך, מלכי. מעצבי האופנה הגרים בארצות רחוקות יוצרים דגמים חדשים. מדוע? כי הם רוצים להרוויח כסף. הם מרוויחים כאשר אנשים קונים את הבגדים שלהם. לפיכך, הם יוצרים סגנון חדש של בגדים, ומנהלים מבצע פרסום גדול כדי לשכנע אנשים לקנות בגדים אלה. במסגרת הפרסום שלהם הם מנסים לתת לך להרגיש שבגדייך הנוכחיים הם חסרי ערך מכיוון שאינם מתאימים לסגנון החדש."
 "לא ידעתי את זה, אמא."

"וזה לא הכל, מלכי. גם המוכרים בחנויות רוצים בכסף. הם קונים כמויות גדולות של בגדים מהאופנה החדשה. גם הם לוחצים עלייך לקנות את הבגדים האלה, כדי שהם יוכלו להרוויח."

"זה ממש נורא."

"אני מסכימה. לפיכך, כאשר את מחליטה לקנות נעליים חדשות אלה רק בגלל שהן 'במודה', את באמת נשמעת למישהו אחר. ולמי את נשמעת? למישהו שאין לו שום עניין בך או בנשמתיך הטהורה. הוא מעוניין רק בכסף."
 "אוי ואבוי."

"באמת נכון - אוי ואבוי. הבה נחשוב על האפשרות השנייה. כאשר את נשמעת למנהל בית הספר, אבל את אמנם גם נשמעת למישהו, אבל מנהל בית הספר מחוייב למטרה של הצמיחה הרוחנית של תלמידותיו.

הוא רוצה שנשמותיהן תישארנה טהורות. לכן, הוא הולך לגדולי ישראל כדי לשמוע דעת תורה בנושאים אלה. לפי דבריהם, הוא קובע את תקנון הלבוש של בית הספר, בהתבסס על דעת תורה. כאשר את נשמעת לו, את נשמעת לדבר ה'."
 "כמה נכון, אמא. הסברת את זה בצורה מאוד ברורה. אנחנו תמיד שומעים למישהו. 'הקול הקטן' שבתוכנו מקבל את דעותי מבחוץ. יש לנו בחירה. האם אנחנו רוצים לשמוע לדעת תורה, או לדעתו של מעצב אופנה או בעל חנות שלא אכפת לו מאיתנו כלל? הכל כל כך ברור. ודאי שאנחנו רוצים לשמוע לדעת תורה."
 "כעת שמיעתך מכוונת, מלכי."

סג סג סג

בפסוק הראשון בפרשה נאמר: "האזינו השמיים ואדברה" (דברים ל"ב, א'). במדרש רבה נדרש פסוק זה לעניין האזנה - שמיעה. האזן נותנת חיים לכל איברי הגוף. כיצד? כאשר היא שומעת דברי תורה. התורה היא חיינו. היא נותנת לנו חיים טובים בעולם הזה ובעולם הבא. ולכן, כאשר אנו שומעים דברי תורה, או מאזינים לדעת תורה, אנחנו מעניקים חיים לגופנו ולנשמתנו. וגם ההיפך נכון: כאשר אדם מפנה את אוזניו מלשמוע דברי תורה, הוא מתנתק ממקור חיותו. למי תבחרו לשמוע? הבחירה ברורה.

ילדים יקרים...

האם אתם שומעים? כמוכן. השאלה היא - למי? ייתכן שאתם חושבים שאתם מחליטים החלטות בעצמכם, ולא מקשיבים לאף אחד אחר. אך הדעות שלכם נוצרות ע"י האזנה לאחרים. למי? למישהו שאוהב אתכם ורוצה רק בטובתכם? למישהו שאומר לכם אמת טהורה, מחכמת התורה? או למישהו שלא אכפת לו מכם כלל, ורק רוצה את כספכם? ילדים יקרים, אתם כבר יודעים את התשובה. המשיכו לשמוע לאנשים הנכונים. הם מלמדים אתכם דברי תורה. הם אומרים לכם מהי דעת תורה. אכפת להם מכם. הם נותנים לכם חיים.